

Wij vervolgen onze lezing van de brief aan de Galaten. Een bijzondere brief, die alle wetticisme aan de kaak stelt en uit de weg ruimt.

woensdag 29 okt. **Galaten 2:1-5**

Paulus benadrukt hier opnieuw, dat hij het evangelie van de genade van Christus, van de hemelse Heer Zelf, ontving – diepere en grotere genade dan tot dat moment was bekendgemaakt. De Heer liet hem veel nieuwe diepten zien in de drie jaren die hij in Arabië verbleef (1:18); hij las de Tenach als het ware met nieuwe ogen.

Daarna was hij even in Jeruzalem en vervolgens ging hij vanuit Antiochië met Barnabas mee, voor het eerst een grote reis maken (Handelingen 13). Dan komt hij, omdat er meningsverschillen bestonden over genade en wet, opnieuw in Jeruzalem (Handelingen 15).

donderdag 30 okt. **Galaten 2:6-10**

In Jeruzalem wordt door toedoen van Petrus (Handelingen 15:4-11) het punt van de besnijdenis beslist. Genade! Niet langer de wet als juk opgelegd krijgen! Dat was het belangrijke, beslissende punt. Daarna blijkt, dat Jakobus de genade van God nog niet echt begrepen heeft. Hij geeft inzetten mee. (Handelingen 15:19,20). Later blijkt, dat ook die niet opgelegd kunnen worden (Kolossenzen 2:13-16)! Er is sprake van twee evangelien: dat *van* de besnijdenis en dat *van* de onbesnedenen.

vrijdag 31 okt. **Galaten 2:11-14**

Paulus en Petrus hebben hier onderlinge wrijving, omdat Petrus niet handelde naar het gezicht dat hij gezien had vóór hij naar Cornelius ging (Handelingen 10). Hij was bang voor de wettischen, de judaïsten. Angst is nooit een goede raadgever; de genade van God wel. Handel en wandel in overeenstemming met die genade – vandaag – en let op hoe dat uitwerkt in je contacten met andere mensen die je ontmoet.

zaterdag 1 nov. **Galaten 2:15,16**

Fundamenteel vers, dat 16^e. De apostel zegt maar liefst drie keer, dat de mens, die in zichzelf vlees is, *niet* gerechtvaardigd wordt uit de werken van de wet. En daar waren de Galaten mee bezig, aangewakkerd door judaïsten. Een mens wordt gerechtvaardigd uit en door het geloof *van* Christus (de Opgewekte) en nergens anders door. *Genade van God blijft te allen tijde het enige om uit te leven, géén werken eraan toevoegen, anders is het geen genade meer.*

zondag 2 nov. **Galaten 2:17,18**

Als je door geloof gerechtvaardigd bent, kun je je niet opnieuw onder de wet stellen; dan ontken je de genade van het geloven. Geloof en werken sluiten elkaar uit in de Schrift. Als je je weer onder de wet (of onder opgelegde, godsdienstige wetten en regels in het algemeen) stelt, dan ben je zelf overtreder geworden, want je bouwt weer op wat je eerder afgebroken hebt. En onder de wet van Mozes moest de overtreder gedood worden.

maandag 3 nov. **Galaten 2:19**

Paulus wist het als geen ander: de wet was een bediening van de dood (2 Corinthiërs 3:7). Door de wet was hij ter dood gebracht (Romeinen 7:9,10). Wetticisme is nu eenmaal dodelijk voor alle leven, het sloopt het leven uit de mens die eronder gejukt gaat. De antichrist zal zich bedienen van wet, het wordt een vreselijke dictatuur. Laat je vullen met Gods genade, totdat je er helemaal vol van bent en ervan overstroomt! Anderen zullen dat zeker opmerken!

dinsdag 4 nov. **Galaten 2:20,21**

Het feit dat de apostel (en wij ook) samen met Christus gekruisigd was, leidde niet tot een doodstoestand, want dan zou het resultaat hetzelfde zijn als wat we gisteren overdachten. Nee, hij lééfde! Maar wonderlijk: niet hij zelf (de oude Saulus), maar *Christus* leefde voortaan Zijn leven door de apostel uit! Het geloof van de Zoon van God leefde in hem. Daarmee was de apostel dood voor de zonde, voor de wereld en voor de wet; maar *levend voor God!*

woensdag 5 nov. **Galaten 3:1-5**

De Galaten (en iedereen die hetzelfde ondergaat) waren betoverd door judaïstische leraars (de wettischen). Zij waren bezig met vrome werken van de wet, met het zich houden

aan allerlei menselijke geboden en regels. En dat is geen uiting van geestelijk leven; het is vleeselijk. Het is geen geloof meer, maar eigen werken. Weg ermee! Lééf door Gods genade! Dát werkt vreugde in je hart!

donderdag 6 nov. **Galaten 3:6-9**

Dat heidenen gaan geloven en zo gerechtvaardigd worden en zo lid van het lichaam van Christus worden, lag al besloten in de belofte aan Abraham in Genesis 12:1-3. In hem en in zijn zaad (enkelvoud) zouden *alle* geslachten van de aardbodem gezegend worden. Dat was het goede bericht, dat tevoren aan de grote vader van alle gelovigen gepredikt was. Wij worden dus gezegend samen met de gelovige Abraham!

vrijdag 7 nov. **Galaten 3:10-14**

De wet was tot een vloek voor degenen die onder dat juk gingen. Dat geldt altijd als er sprake is van wetticisme waar mensen, gelovig of niet, onder gebukt gaan.

De geest van God brengt liefde, en dus vrijheid, met zich mee: de mens kan vrij ademen zonder op zijn hoede te hoeven zijn voor veroordelende blikken, woorden of anderszins. Wij ontvingen de beloofde geest van God door geloof.

zaterdag 8 nov. **Galaten 3:15-18**

De belofte werd aan Abraham gegeven, 430 jaar vóór de komst van het oude verbond, de wetgeving van Sinaï (in Arabië). Het was de belofte van het nieuwe verbond, dat in en door het Zaad van Abraham gestalte zou krijgen: de Messias, Jezus. Dát verbond, met beloften zonder voorwaarden, omvat genáde. Daarom kan het ook bij het lichaam van Christus nooit om werken gaan – genade alleen!

zondag 9 nov. **Galaten 3:19-22**

De wet kon niet levend maken. Het menselijke vlees is niet in staat de hele wet te houden en te volbrengen. De wet heeft geen enkele invloed gehad op de beloften die God al eerder gaf. Alleen door het geloof van Christus krijgt de gelovige Jood de zegen, die in de belofte beloofd was.

maandag 10 nov. **Galaten 3:23-25**

Vóór het geloof kwam, werden de Israëlieten onder bewaring gesteld. Hoe? Onder de wet. Dat was hun kindgeleider tot op hun Messias, Jezus. Vers 25 maakt sterk duidelijk, dat je als gelovige onder de wet niets te zoeken hebt.

Gelovigen kunnen niet anders dan alle wetticisme uitbannen en ver van zich houden. Leef door geloof. Schenk de ander genade.

dinsdag 11 nov. **Galaten 3:26-29**

Als je eenmaal in Christus Jezus bent, zoon bent, ben je automatisch niet langer onder de wet. Je bent vrij van dat juk. Daar waar mensen in de gemeente hun regels willen opleggen, betekent dat automatisch terugkeer onder het oude, de wet, het vlees. Nú geldt het principe van geloof, niet langer gelden de werken van de wet. Leef in geloof, vanuit die heerlijke vrijheid, om Christus te dienen.

woensdag 12 nov. **Galaten 3:26-29**

De eenheid in Christus Jezus is er; niemand hoeft te proberen die te maken. In Hem vallen alle verschillen weg. Alle menselijke pogingen een eenheid te (her)stellen moeten wel hand in hand gaan met wetticisme en lopen dus uit op teleurstelling. Bovendien is er maar één Hoofd. Allen die zich op die plaats als hoofd willen stellen, zijn antichristen. In dat besef houd je de ware vrijheid vast.

donderdag 13 nov. **Galaten 3:26-29**

Vers 29 stelt onomwonden, dat alle gelovigen nageslacht (letterlijk: zaad) van Abraham zijn. Dat geldt dus ook voor alle gelovigen uit de heidenen. Abraham werd door geloof gerechtvaardigd toen hij nog onbesneden was. Eerst uit Jakob ontstond het volk Israël. En pas na vele jaren ontving Israël de wetgeving bij de Sinaï. Volgens de belofte zijn de gelovigen erfgenamen en lotgenieters. Heerlijk!

God is genadig. Het lijkt wel of we steeds weer opnieuw moeten ontdekken, wat dat woord inhoudt. Genade, kunnen we snel zeggen, is: Gods liefde in actie. Ja, van Hem naar ons toe en ... van ons uit naar elkaar toe! De komende dagen zul je daarover lezen.

vrijdag 14 nov. **Exodus 33:19**

'Ik zal genadig zijn voor wie Ik genadig ben ...', zegt vs.19. In Jezus is de genade heel dichtbij gekomen, maar God wás al zo. Vanaf het begin hoort genade tot Zijn hart. De vraag die je jezelf stellen mag, is: waar past, wat gezegd wordt over God in mijn leven?

zaterdag 15 nov. **Lucas 7:1-5**

Jezus (*Redding is God*) gaat Kafarnaüm (Kapernaüm) binnen. Die naam betekent: *Dorp van de vertroosting*. Een zieke slaaf ligt op sterven, de hoofdman stelt hem op hoge prijs. Welk raam zet dit verhaal van de Heer open? Waar geeft het zicht op? Hoe komt het heil bij de Romeinen terecht? Vs.3 – via enige oudsten der Joden, dus: via Israël!

De Romeinse hoofdman – waarschijnlijk een proseliet – heeft een synagoge heeft gebouwd (vs.5), terwijl bezetters deze meestal afbreken. Vgl. hierbij Jesaja 56:7.

zondag 16 nov. **Lucas 7:6-10**

De hoofdman blijft wel op afstand. De Heer komt naar Israël toe. Genezingen geschieden in Zijn tegenwoordigheid. Dat is alles Israël.

Voor de gemeente, het lichaam van Christus, geldt wat Paulus zegt in Efeziërs 3:9. Onze lijn met Hem is rechtstreeks, niet via het volk!

In de toekomst zal Hij weer op aarde zijn. De zegeningen, die de volken ontvangen, gaan via het zegenkanaal voor de wereld, Gods volk.

maandag 17 nov. **2 Koningen 5:1-12**

Dit hoofdstuk is een verhaal over Elisa, de profeet. Zijn naam betekent *'Mijn God is redding'*. Niet af en toe, niet vaak: Hij is bevrijding. Dat zit ook in Jezus' naam. Uiteindelijk geldt dat heel het universum.

In hoofdstuk 5 gaat om de heidenen. Naäman is een beeld van de volkerenwereld. Gods genade gaat in zijn leven geschieden. Het slavinnetje wijst hem erop, dat hij voor het aangezicht van de profeet komen moet.

Naäman moet zich zeven keer onderdompelen in de Jordaan (de naam Jordaan heeft te maken met afdalen). Alleen zo is er redding.

dinsdag 18 nov. **2 Koningen 5:13-27**

God gaat wonderlijke wegen met een mens, met deze heidense man en ook met jou en mij. Nergens zegt Hij: zoek het zelf maar uit. Hij is betrokken bij je!

Naäman leert God kennen. In vers 8 is het nog: *'Opdat hij wete'* en in vers 15 is het: *'Zie, nu weet ik'*. Hij getuigt, dat er op de hele aarde geen God is behalve in Israël.

God is genadig. Met lege handen bij Hem komen, weten: Hij vult die!

woensdag 19 nov. **Lucas 7:1-10 vergeleken met 2 Koningen 5**

Wij lezen nog eens de 10 verzen uit Lucas 7 en vergelijken die met wat we lazen in 2 Koningen 5. In beide Schriftgedeelten gaat het om iemand uit de volkeren (gojim); in beide gevallen gaat het om ziekte. Naäman stond in de gunst bij zijn heer, de hoofdman was gesteld op de slaaf. En: het contact loopt via iemand uit Israël.

donderdag 20 nov. **Efeziërs 5:1-4 (2)**

Wat werkt Gods genade uit in jouw en mijn leven? Dat wij willen zijn tot *'een welriekende reuk'*. Hij houdt van je en neemt je zoals je bent. En: Hij houdt zoveel van je, dat Hij het daar niet bij laat!

Wij keren terug naar Lucas 7.

vrijdag 21 nov. **Lucas 7:11-17**

De opwekking van de jongeling te Naïn staat er boven deze verzen. Eigenlijk zou Psalm 103:11 een beter opschrift zijn.

'En het geschiedde' – Let op! Er gaat iets belangrijks gebeuren. Waar? In Naïn, wat *'liefelijk'* betekent. Maar het begint allemaal niet zo liefelijk. Uit die lieflijke stad komt de dood naar buiten, nota bene de enige zoon van zijn moeder. Het volk uit die stad is bij haar. Er zijn immers geen andere zonen om te troosten.

De Heer wordt met *'ontferming'* bewogen. Alles begint bij Gods hart.

Jezus raakt de baar aan en de jongeling komt overeind. *'En Hij gaf hem terug aan zijn moeder.'* Straks hangt Gods enige zoon aan het kruis. God doet Hem opstaan! En met Hem keren alle zonen terug bij God.

Het verhaal van deze opstanding breidt zich uit over het ganse Joodse land.

zaterdag 22 nov. **1 Koningen 17:7-24**

'En Hij gaf hem terug aan zijn moeder' – dat herkende men. Het brengt het verhaal van Elia en de weduwe van Sarfat, met name vers 23, in gedachten. Kenmerkend voor een profeet is, dat hij de doden tot leven brengt, en: zonen teruggeeft aan de moeder. Elia is de gestalte waarmee het Messiaanse tijdperk zal beginnen.

zondag 23 nov. **Lucas 7:11-17**

Jezus staat in die profetische lijn. De dood treedt terug in Zijn tegenwoordigheid. Hier staat de Messias! Straks, in het 1000-jarig rijk, zullen de Joden, die in die verwachting gestorven zijn, daar door opstanding zijn. Het dochttertje van Jairus was net gestorven, de zoon van de weduwe was op weg naar het graf en Lazarus lag al drie dagen in het graf – maar: als Hij, de Opstanding en het Leven, spreekt, komt er antwoord: leven!

maandag 24 nov. **Psalm 133:1**

Je leest vandaag Psalm 133. Zie je hier dat 'liefelijke'! Deze verzen kun je lezen tegen de achtergrond van het verhaal van Naomi (haar naam betekent ook 'liefelijk') en Ruth.

dinsdag 25 nov. **Lucas 7:16**

'*En zij verheerlijkten God*'. Het motief *verheerlijken* speelt bij Lucas een belangrijke rol. Het is niet hetzelfde als prijzen. Verheerlijken komt van het Hebreeuwse *kiebeet*, dat eigenlijk betekent: gewicht toekennen.

Vgl. Lucas 2:20 – '*De herders verheerlijkten God*'. De heerlijkheid komt van boven naar beneden. De herders geven de heerlijkheid van beneden naar boven. Het gaat om wederkerigheid.

Vgl. ook Lucas 5:25 – De genezen verlamde ging naar huis, '*God verheerlijkende*'. Ook weer zo'n doorkijkje naar het 1000-jarig rijk.

Wij beginnen met het lezen in de 15 psalmen, die bedevaartsliederen genoemd zijn. Liederen voor onderweg, de pelgrims zingen zich a.h.w. naar Sion toe.

Je kunt deze groep verdelen in 5 groepen van 3. Het gaat van angst, naar het herkennen van goddelijke hulp, en dan Hem prijzen. Natuurlijk gaan zij over Israël en over Gods wegen met Zijn volk. Het zegt ons wel, dat God handelt en toekomst geeft.

woensdag 26 nov. **Psalm 120**

Als je deze psalm leest, zit je nog in de diepte. Je bent mijlenver van huis. Je zingt en loopt vooruit op wat er komen gaat. Men spreekt met bedrieglijke tong.

Wat hier gezegd wordt, is te plaatsen in de tijd van koning Hizkia en de Assyrische koning die buiten de poorten van Jeruzalem staat. Vgl. Jesaja 37:1-3 en 14-16.

donderdag 27 nov. **Psalm 121**

Deze verzen zijn keer op keer aangehaald. Hij Die hemel en aarde gemaakt heeft, is het die bewaart van alle kwaad. Niet wat ik zie, maar het met heel je hart van Hem verwachten. Vgl. Jesaja 37:34-35.

vrijdag 28 nov. **Psalm 122**

Dat besef leidt tot loven van de naam des Heren! Jeruzalem staat daarbij in het middelpunt. Hizkia verheugt over Gods beloften en om de toekomst die eruit spreekt.

Over die toekomst lezen wij de komende dagen.

zaterdag 29 nov. **2 Corinthiërs 4:7-10**

Wij mogen ons ook verheugen over Gods beloften en over de toekomst die eruit spreekt. Die schat mogen wij koesteren. Het besef van toekomst die in Zijn handen ligt, draagt ons.

zondag 30 nov. **2 Corinthiërs 4:17-18**

Dat weten doet je de moed niet verliezen. Lees vooral vs.16 en 5:1 erbij!

maandag 1 dec. **Filippenzen 4:4-7 (6)**

Troostende woorden uit de brief waaruit dit jaar ons jaarthema komt. Ware blijdschap is beseffen dat de Heer nabij is en dat je altijd bij Hem komen kunt. Dat geeft vrede, die alle verstand te boven gaat. Dat behoedt je gedachten '*in Christus Jezus*'.